

elevtallet i klassen og det antal lærtimer, der er til rådighed, når svært handicappede elever undervises i en normalklasse. Udvalget forudsætter, at der i de kommende retningslinjer om den vidtgående specialundervisning fastsættes bestemmelser til løsning af dette problem.

Udvalget har noteret sig de gode erfaringer med møder inden for særforsorgen mellem personalegrupper og forældre om elevernes forhold (behandlingsmøder) som beskrevet i socialstyrelsens cirkulæreskrivelser af 22. februar 1969 og 27. september 1971 og finder det ønskeligt, at en sådan fremgangsmåde anvendes også efter særforsorgens udlægning ved beslutninger af vidtrækkende betydning for barnet. Udvalget er i øvrigt bekendt med, at lignende samarbejdsformer faktisk allerede anvendes i et vist omfang i folkeskolen.

Flertallet nedenfor henstiller, at der i kommunerne skabes mulighed for, at handicappede og deres forældre kan kontakte psykologer, socialrådgivere m. v. med henblik på at søge vejledning og støtte, gerne i form af faste konsultationstider på skolerne.

Efter udvalgets opfattelse er det endvidere ønskeligt, at der udsendes en undervisningsvejledning eller oversigtsmateriale med f. eks. liste over relevant litteratur til støtte for de lærere, som i folkeskolen skal undervise svært handicappede elever.

Flertallet henstiller endelig, at der drages omsorg for, at kursusudbuddet til lærere tilpasses behovet som følge af særforsorgens udlægning.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende: under udvalgsbehandlingen af lovforslagene om særforsorgens udlægning er der ikke fremkommet oplysninger, der i tilstrækkelig grad har kunnet formindske eller fjerne de betænkeligheder, som mindretallet har givet udtryk for under såvel 1. behandling som under udvalgsarbejdet.

Tværtimod har mindretallet nærmest fået bekræftet sin mening om, at lovforslagets

gennemførelse vil betyde yderligere pres på videreuddannelserne, samt at der vil blive tale om en kraftig personaleforøgelse inden for såvel undervisning som administration.

For videreuddannelsernes vedkommende mener mindretallet, at der er en klar sammenhæng mellem lov om kursusvirksomhed m. v. ved seminarier, der blev vedtaget af folketinget den 10. maj, og en forudset videreuddannelseseksplosion i forbindelse med gennemførelsen af L 186-188.

Med hensyn til personaleforøgelserne har mindretallet ikke tiltro til undervisningsministerens udtalelser om, at antallet af skolepsykologer højst vil stige med 20-25, og mindretallet er stadig væk meget skeptisk med hensyn til skolepsykologernes alt for dominerende rolle i forbindelse med visiteringen til den vidtgående specialundervisning.

Om de øvrige personaleudvidelser inden for undervisningen skønner mindretallet, at der vil blive tale om et betydeligt antal konsulenter, speciallærere, støttelærere m. v., og man har ikke fået nogen antydninger af, hvor mange det vil dreje sig om.

Også med hensyn til de administrative personaleudvidelser er der ikke fremkommet nærmere oplysninger. Alt tyder dog på, at der vil blive tale om et nyt amtskommunalt bureaukrati, hvilket mindretallet ikke vil acceptere.

Alt i alt må mindretallet konkludere, at det tvivler på, om dette meget ressourcekrævende lovforslag i tilstrækkelig grad vil gavne de efter lovforslaget tilsigtede grupper, nemlig særforsorgens klientel.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) finder udlægningen af forsorgen principielt rigtig, men vil stærkt fremhæve, at en forudsætning for, at integrationen kan blive til virkelig gavn for de elever, det vil dreje sig om, må være, at den kommer til at foregå i takt med fremskaffelsen af de nødvendige ressourcer. Yderligere må der af hensyn til elevens sociale tilpasning og faglige udbytte af skolegangen ikke gås hurtigere frem, end også de svage elevers forældre og kammeraterne kan tolerere. Da folkeskolen i forvejen har svært ved at klare de mange specialunderviste og de adfærdsvanskelige elever, kan mindretal-